

www.sjukhuslararforeningen.se

–bladet

Medlemsinformation nr 111

Juni 2020

Innehåll:

- Innehåll i detta nummer;
- Hej alla kollegor i vårt avlånga land, Helén Olsson
- Information från ordförande, Karin Svensson
- Sjukhuslärarkläder, Agneta och Anna, SOMA i Halmstad
- Information från barncancerfonden- skolprojektet, Björn Olsson
- Bokreportage; "Titanium", Maria Hedberg
- Tid för reflektion, Micke Roos
- Lärande med hjälp av sjukhushunden Luna, Agneta Lindh Wennefjord och Nina Cooper
- **TILLBAKABLICK**, Så började Sveriges Sjukhuslärarförening, Karin Karlsson
- Välkommen till **Rikssymposiet 2021!** SSL styrelse och Uppsalalärarna
- Litteraturtips och Länktips, Agneta Lindh Wennefjord och Helén Olsson
- Slutord: Helén Olsson

OBS! Nästa "Stoppdatum" är den 5 oktober 2020.

Besök vår hemsida: www.sjukhuslararforeningen.se

Redaktörens sida

Den mest märkliga och omtumlande vårtermin vi nog alla har varit med om går mot sitt slut. Jag hoppas verkligen att om någon av er eller i er närhet har blivit smittad av det elaka viruset Covid-19 i alla fall inte har blivit väldigt dålig och att ni är friska nu. Vi måste fortfarande vara försiktiga och fortsätta hålla avstånd- hålla i och hålla ut! Det verkar som många har glömt att vi måste fortsätta hålla distans, vi får snart se vad det ger för konsekvenser.(Jag hörde för ett par dagar sedan, efter att det varit en försiktig nedgång under ett par veckor så har antal inlagda patienter ökat igen i Gävle). Vi har även fått med en hel del positiva saker med detta. T.ex. att samhället har blivit bättre på att ses digitalt, som kan vara effektivt i många fall. Skolorna har blivit bättre på distansundervisning som kan vara till stor fördel för våra långtidssjuka barn och ungdomar.

Vi har till detta nummer inte något att rapportera från möten och utbildningar eftersom i stort sett allt har blivit inställt under våren och skjutet på framtiden. HOPE-kongressen 2020 i Tallin blev också inställd vilket kändes väldigt tråkigt, men behövt, så klart. Allt har sin tid. Vi får nu blicka framåt till nästa kongress år 2022 och vi har även ett Symposium att se fram emot nästa år! ☺

Sjukhuslärarföreningen hade för första gången ett styrelsemöte på länk i maj, det var annorlunda men det fungerade bra! Jag har ändå fått in en hel del intressant material som jag vill delge er, bl.a. från Agneta där hon och hundföraren, Nina Cooper berättar om det fantastiska arbetet med sjukhushunden Luna. Maria Hedberg berättar om sin bok "Titanium" som gavs ut 2017. Den kan vara sommarens läsning på stranden eller någon annan avkopplande läsplats under vår ledighet, som vi i år får spendera i hemlandet. Vi håller tummarna för att vi får strålande vackert väder så vi kan sola och bada vid våra vackra stränder. Sverige är ju ett fantastiskt land när det är sommar!

TREVLIG SOMMAR ÖNSKAR JAG ER!

Man kan blunda för sanningen, men
man måste leva med påföljderna.

Marita Weijiola

Jag önskar Dig en trevlig lässtund med detta sommarnummer av SSL-bladet!

E-post: helen.olsson@regiongavleborg.se

Kära SSL-medlemmar!

Jag hoppas så att ni alla klarat er undan Covid-19, åtminstone dess värsta sort. Jag vet att många haft speciella förhållanden på sina jobb och att vi fått förändra en del i vårt arbete utifrån hur det ser ut i världen. Jag vet också att en del av er fått andra arbetsuppgifter och kanske omplacerats till andra verksamheter för en tid. Jag hoppas verkligen att ni ändå haft en bra termin.

HOPE-konferensen i Tallin försvann men vi får se fram mot Uppsala i 6-7 maj 2021. Vi håller alla tummar för att det ska gå att genomföra vårt Rikssymposium då och där. Jag vet att man jobbar på i Uppsala för att få till ett spännande och givande program för oss! Det är ett viktigt tillfälle för oss att få ses och förhoppningsvis skapa funktionella kontaktnät för oss som jobbar på sjukhuskolan.

Jag har varit i kontakt med representanter för SPSM rörande våra önskemål om fortbildning riktade till sjukhuslärare. Det är så positivt och roligt att prata med dem, det finns ett stort intresse och engagemang för Sjukhusundervisning. Några ifrån SPSM kommer även att föreläsa på Rikssymposiet vilket känns jättebra!

Tyvärr har antalet medlemmar minskat 😞. SSL är det enda forum som finns för oss som jobbar som lärare med sjuka barn. Vi har som föreningen åstadkommit förändring och utveckling på riksnivå under de senaste åren, förändringar som framför allt har gynnat våra elever. Nu strävar vi efter att få till utbildning för oss pedagoger. Jag vill uppmana alla att sjukhuslärare vara med i vår förening! Ju fler vi är desto starkare blir vi och om vi nu får till detta med utbildning så vill vi ju att alla ska få ta del av den. Om din kollega inte är med så gör ett försök att få med hen! Tack på förhand!

Vi i styrelsen har inte haft möjlighet att mötas annat än via webben den här terminen. Det fungerar men inte är det som att träffas IRL!

Nu önskar jag er alla en riktigt skön sommarledighet någonstans i Sverige!

Varma hälsningar Karin Svensson

Sjukhuslärarkläder i Halmstad

Efter att hygienreglerna skärpts ytterligare har vi "tvingats" bära sjukhuskläder under 2020. Vi har inte gillat detta, då vi mycket sällan har direktkontakt med eleverna och definitivt inte bedriver sårvård eller annan sjukvård. Ur en pedagogisk och psykologisk synvinkel vill vi inte förväxlas med sjukvårdspersonalen, men det örat har inte hygienavdelningen velat lyssna på. Kanske är ni fler som råkat ut för eller känner samma sak?

Vi var tvungna att protestera ganska tydligt för att få igenom vårt krav på att våra kläder skulle skilja sig från vårdpersonalens. Efter många samtal och möten blev det till slut en lösning som vi alla är nöjda med. Tillsammans med våra två lekterapeuter bär vi sjukhuslärare i Halmstad nu orange tenniströjor och blåjeans. Varför det blev just orange var för att den färgen var "ledig". Vi syns dessutom bra och människor i korridoren bemöter oss ofta med en positiv kommentar om färgvalet. Dessa kläder ägs av tvätteriet och vi har en uppsättning på 10 ex vardera om man arbetar heltid. Regionen betalar.

Om vi kunde få igenom detta, så kan ni också! Ge inte upp bara, ta gärna oss som exempel om det blir diskussion.

Från vänster; Agneta Eklund, Christine Hellman-Roos,
Anna Nyhammer och Michael Kleman

**Agneta och Anna, SOMA
i Halmstad**

INFORMATION FRÅN BARNCANCERFONDEN

Hej alla sjukhuslärare. Här kommer lite information från Barncancerfonden:

Syskondokument

I serien *Rätt till stöd i skolan för elever med cancer* har vi producerat ett nytt dokument. På internationella syskondagen 10 april lanserades:

Råd till skolpersonal kring elever med syskon som drabbats av cancer.

Framför allt Barncancerfondens syskonstödjare har efterfrågat detta material. Vid framtagandet har jag samarbetat med syskonstödjarna David Erebo-Olofsson, Umeå och Joakim Bång, Göteborg samt forskaren Malin Lövgren vid Ersta Sköndal Bräcke högskola. Sjukhuslärares barnonkologiska lärarnätverk, konsultsjuksköterskorna och Kärstin Ödman Ryberg på Barncancerfonden har även bidragit med synpunkter.

Syskondokumentet hittar du bland övriga stöddokument. Längst ned till höger på denna sida: <https://www.barncancerfonden.se/for-drabbade/skola-och-forskola/ratt-till-stod-i-skolan/>

Tematräff/utbildningsdag 9/10

Barncancerfonden, tillsammans med SPSM, planerar att i Stockholm genomföra vår årliga tematräff även denna höst. Hoppas att vi kan genomföra träffen som planerat fredagen den 9 oktober.

Temat för träffen kommer att vara digitaliserad undervisning och arbetsnamnet för träffen är: EN MER DIGITALISERAD SJUKHUSUNDERVISNING. MÖJLIGHETER OCH HOT.

En arbetsgrupp är nu i färd med att ta fram ett program för denna träff.

Vi hoppas att ni sjukhuslärare vill vara aktiva denna dag och vara med och delge era erfarenheter och tankar kring detta tema. Vi återkommer med mera information kring denna dag senare. Boka gärna in dagen redan nu i din kalender.

En fin sommar önskar jag er alla.

Hälsningar från

Björn Olsson bjorn.olsson@barncancerfonden.se

Projektledare Barncancerfondens skolprojekt

Titanium

Hösten 2017 släppte jag "TITANIUM" En liten bok om stora hjältar i deras kamp mot cancer". En bok om min familjs mångåriga erfarenhet att leva med att ett av barnen drabbats av cancer upprepade gånger. Tanken var att boken skulle vara en stödbok för drabbade och anhöriga men även kunna användas i utbildningssyfte. Såväl i skolan som för dem som utbildar sig inom vård- och läraryrkena på våra universitetet och högskolor. En ärlig och rak berättelse om hur verkligheten kan se ut för cancerdrabbade barn och ungdomar och deras syskon som ett komplement till den akademiska facklitteraturen.

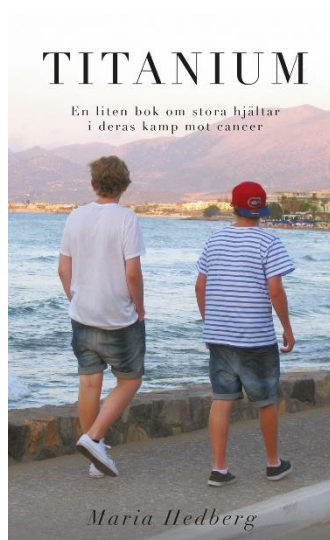
Titanium handlar om mina söner, min äldste son Alexander som drabbades av ALL tre gånger under sin uppväxt och hans bror Hampus som stod närmast och även han som syskon drabbades hårt. Hur deras liv påverkades så övergripande på oräkneliga sätt. Alexander var 6 år och Hampus skulle just fylla 4 när allt drog igång. Alexander drabbades sedan upprepade gånger av återfall under uppväxten och därmed även hans bror och närmaste anhörig.

Detta liv har naturligtvis påverkat oss alla på oräkneliga sätt och jag ville berätta om mina söners förmåga att hantera och leva i denna situation, deras styrka, klokhet, humor och kärlek. Om det svåra och tuffa men även om samhörighet, omtanke, kärlek och styrka och att det faktiskt går. Jag ville även berätta hur oerhört viktiga roller såväl sjukvården som skolan spelar. Hur mycket de faktiskt betyder för hela familjens tillfrisknande. Och jag ville försöka förklara för utomstående och närstående för att kunna underlätta för andra drabbade och anhöriga då vi upplevde att det var svårt för andra att kunna förstå och sätta sig in i hur vi hade det. Hur både mina söners och vår vardag som föräldrar såg ut. Att man kanske inte bör ta saker så mycket för givna, att vara rädda om varandra och att våga sträcka ut en hand och finnas där. Tanken var från början att läsa in den som ljudbok och många har efterfrågat det. Jag har dessvärre inte haft möjlighet att göra det än.

Titanium är tryckt som pocket i ett behändigt format och finns också som e-bok. Du hittar den via nätet hos diverse bokhandlare tex:

adlibris.com / liten upplaga.se / bokus.com m. fl

Den finns även tillgänglig för utlåning på våra bibliotek om man föredrar det.

Titanium på Facebook och Instagram

FB; "*Titanium, Maria Hedberg*"

Texter, bilder, intervjuer, information om föreläsningar och annat.

Instagram "*titanium_to_conquer_cancer*"

Texter, bilder, intervjuer, information om föreläsningar och annat med svensk och engelsk text.

Pod

Barncancerfonden Mellansverige hörde av sig i början av året och ville göra en intervju med mig till sin pod utifrån det bokprat jag skulle ha på Uppsala Stadsbibliotek i mars. Jag var inbjuden av anhörigcentrum Uppsala och Stadsbiblioteket i ett samprojekt för att prata om min bok *Titanium* ur ett nära anhörig perspektiv. Hur det liv vi levtt med ett svårt sjukt barn under många år påverkat oss som närmast anhöriga, som syskon och föräldrar.

På grund av Corona flyttades bokpratet fram till september 2020 och jag hade inte möjlighet att träffa någon personligen i en studio i Uppsala. Jens Norberg återkom senare och bad att få göra en intervjun via nätet i stället.

I podden pratar vi bl.a om skolans roll för de drabbade barnen och deras syskon. Om hur samhället inte riktigt finns där för att överbygga och stötta dessa ungdomar när de är färdigbehandlade och ska ut i livet efter avslutad skolgång, med alla sina tuffa erfarenheter och efterverkningar. Och vi pratar om positiva delar i livet som kärlek, styrka och, hjältar.

Podden finns nu på:

Barncancerfonden Mellansveriges hemsida:
Bokens baksida;

barncancerfonden.se

Barncancerfonden Mellansveriges *fb*-sida

på Youtube: *Titanium Maria Hedberg*

fb-sida "Titanium, Maria Hedberg"

instagram "titanium_to_conquer_cancer"

Maria Hedberg

Bokens baksida;

Väldigt berörande! Ett barn, hans bror, en familj drabbad av cancer så nära beskrivet att det kryper under skinnet på läsaren. Hur jobbigt och oroligt det faktiskt är både i stort och smått i den situation familjen levtt med under alla dessa år. Författaren speglar även väldigt väl hur viktigt det är med förtroende och bemötande inom vården. En bok av detta slag bör varje vårdarbetare läsa och lägga de insikter den ger i bakhuvudet för att bättre kunna förstå helhetsituationen för patienten och familjen.

Nils Erik Svedlund, barnläkare

Maria tar oss med i många års kamp med ett cancersjukt barn och deras vardag. Vi kommer nära förtvivlan, smärta och tristess men också hopp, glädje och en stark syskonrelation. En viktig bok, även för personal och vårdutbildningar!

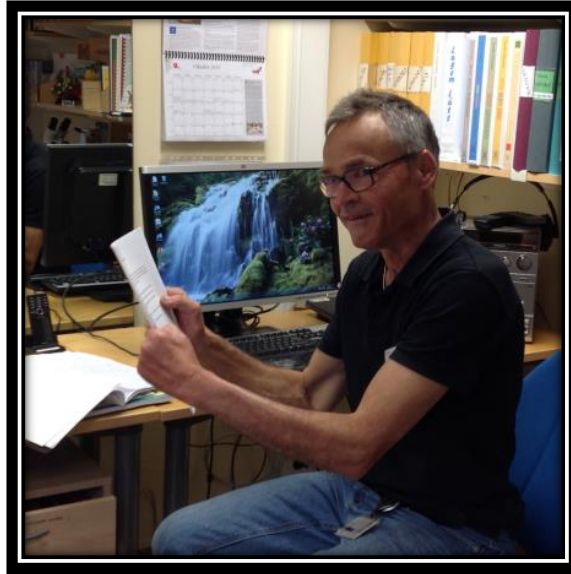
Angelica Lindberg, kurator

Så glad att denna ärliga och viktiga bok finns! Berättelsen gav mig en insikt och förståelse för hur livet kan te sig i en familj med ett cancersjukt barn! När jag läste *Titanium* var det som om jag själv fanns med i familjens vardag och närhet. Så levande, så äkta, både kärleksfullt och skrämmande. Vilken styrka, vilket tålamod, vilken förmåga att ta vara på det minsta lilla positiva trots det ofattbara som händer under cancerbehandlingen. En mycket varm, närvarande och viktig berättelse om en lång, återkommande kamp mot leukemi i unga år och de konsekvenser det får för alla i familjen. Men också vikten av att tänka på syskonen, att låta dem finnas med och få plats i den vardag som blivit. *Titanium* är en bok jag varmt vill rekommendera, särskilt till de som arbetar inom vård och skola.

Anneli Träff, grundskollärare

Tid för reflektion

Tankar efter 40 år, av Micke Roos

Den 1:a januari i år började en ny tid för mig; tid för böcker, husprojekt, släktforskning och social golf m.m. Inget plötsligt eller oplanerat beslut utan det hade jag sedan lång tid planerat, något som jag berättade för många av er när vi träffades på riksmötet i Linköping. Att det verkligen blev av hängde ihop med att vi under hösten 2019 fick möjlighet att inskola rätt person att efterträda undertecknad. Ett gott råd till dig är att se till att du är med i hela processen: formuleringar i jobbsökan, urval av möjliga kandidater och intervjuer! Vårt arbete är alldeles för viktigt och krävande att det inte får bli en plats för avdankade och trötta lärare som inte orkar med att jobba i den ordinarie skolan. Jag är så glad att det blev just du, Anna, som nu har "min" tjänst 😊!

Började min tjänst på SOMA, Hallands sjukhus, Halmstad i januari 2010 så det blev exakt tio år som sjukhuslärare även om jag, som vanligt, aldrig jobbade heltid där. Tror att det är viktigt, åtminstone för mig, att få influenser från andra verksamheter om jag ska kunna utvecklas och utveckla den egna verksamheten.

Har nog alltid varit en person som gillar nya utmaningar och att testa sådant som jag inte är expert på. Det började redan som nyexaminerad mellanstadielärare då jag, som de flesta nya lärare, fick börja som "plocklärare" med att ta de timmar som de övriga lämnade bort. På Andersbergsskolan ville lärarna inte ha idrott och musik så min första tjänst innefattade 19 timmar idrott, 6 timmar musik som jag inte har någon utbildning för och resten i 6c, vars lärare behövde en ledig dag i veckan för att orka med. Tror att det är enda gången jag blivit så provocerad att jag varit nära att fysiskt kasta ut elever genom fönstren men jag nöjde mig med att slå tavellinjalen i katedern så att flisorna spreds över hela klassrummet innan jag lämnade salen, slängde igen dörren och hämtade hjälp från kollegorna. De var vana och tog hand om klassen medan jag lugnade ner mig. Dessa kollegor och denna speciella klass lärde mig att

alltid ha struktur på arbetet, vara lyhörd för elevernas behov och att inte låta mig provoceras! Har fortfarande kontakt med några av eleverna och flera av dem tackade mig för mitt utbrott trots att det inte är något jag är stolt över...

Har alltid haft förmånen att jobba på "tuffa" skolor där samarbete mellan kollegor och med eleverna varit nyckeln till framgång. Gjorde drygt tio år på Östergårdsskolan som då var ökänd men med en personal som gav allt för att eleverna skulle lyckas innan jag fick möjlighet att ta hand om Halmstad Naturskola, först på halvtid och de sista tio åren på heltid med ansvar för lärarens och elevens lärande i miljö och utomhuspedagogik. Vi jobbade med alla skolans ämnen men oftast utomhus och med alla årskurser och med fortbildning för lärare, fritidspersonal och skolledare. Utmanande men stimulerande! Tänk så mycket nytta jag har haft, som sjukhuslärare, av att ställas inför utmaningen att undervisa i arbetsområden som jag inte har någon utbildning för. Den viktigaste frågan då, liksom på SOMA, blev istället hur kan jag motivera eleverna att vilja lära sig? Platsen för lärande, din egen nyfikenhet och elevens förutsättningar måste finnas med i hela planeringen och genomförandet om resultatet ska bli bra, tror jag. För något år sedan hade vi en åk 9 elev inlagd under nästan hela vårterminen och han hade som mål bland annat att höja sitt betyg i spanska från E till C. Varken Agneta eller jag är utbildad spansklärare men genom att medge vår okunskap och istället jobba med att lära tillsammans med eleven lyckades han höja betyget till B! Tänk så mycket spanska jag lärde mig samtidigt, så var nyfiken och inse att det är ok att inte alltid kunna allting!

På SOMA, Halmstad har vi jobbat mycket med bemötande och en sak att rekommendera är att avsätta tid till reflektion och diskussion med dina arbetskamrater. Vi har haft en timme tillsammans med lekteapeuterna varje torsdagsmorgon som vi ägnat åt sådana och liknande samtal, något som varit mycket utvecklande för mig själv och för verksamheten. Vi styr till stor del hur vi lägger upp vår arbetstid inom sjukhusundervisningen så undvik att fråga din chef utan berätta bara att ni lägger in detta på veckans schema!

En fundering som jag har haft är hur det går för våra elever, som deltagit i vår undervisning under en längre period, när de återkommer till sin hemskola. Vilket bemötande och vilka/vilket stöd erbjuder deras skola och är eleverna nöjda med det mottagande de fått? Hur väl anser undervisade lärare att sjukhusundervisningen klarat av sitt uppdrag? De här frågorna och liknande hade jag hoppats få medel från SPSM att undersöka under nästa läsår men nyligen fick jag och arbetsgivaren, Resurscentrum, Kärnhuset* besked om att det inte beviljades något projektmedel i år. Lämna gärna min ansökan till dig om du har lust att ta "stafettpippen" för att gå vidare med projektet. Hör i så fall av dig till mig på mejl microo0920@outlook.com .

Slutligen ett stort och varmt tack till dig och alla andra som varit bollplank, inspiratörer och härliga kompisar! Du är viktig!

Kram Micke , f.d sjukhuslärare på SOMA i Halmstad

*Resurscentrum Kärnhuset i Halmstads Kommun är ett centrum för stöd till barn och elever och består av tre enheter, det ingår en utvecklingsavdelning, en avdelning för modersmål och integration samt den centrala elevhälsan. Med andra ord sådana resurser och kompetenser som alla rektorsområden behöver men ofta inte har råd med själva.

Lärande med hjälp av sjukhushunden Luna!

På sjukhuskolan vid Akademiska barnsjukhuset i Uppsala har vi inlett ett samarbete med sjukhushunden Luna. Detta har blivit möjligt med hjälp av medel som sjukhuskolan erhållit från Prins Gustafs stiftelse i Uppsala. Arbetet påbörjades i slutet av februari med ett antal pilotelever/patienter inför ett slutligt forskningsprojekt som leds av barnläkaren Ann Edner.

Luna är den enda sjukhushunden i Sverige. Hon är en labradoodle på 3 år som genomgått mycket träning av olika slag. Hon har tagit över detta viktiga arbete efter sin mormor, sjukhushunden Livia, som tyvärr inte finns med oss längre.

Att ha hjälp med hundar inom skolan blir mer och mer vanligt i vårt samhälle. Hundassisterad pedagogik kan vara ett av många sätt att arbeta med elever i behov av stöd, för ökad lust, delaktighet, ökad skolnärvaro och motivation i skolarbetet. Med hunden kan man arbeta med elevens sociala och kognitiva färdigheter och på sikt förhoppningsvis höja elevens måluppfyllelse samtidigt som det ger ökad trygghet och lugn. Detta är otroligt värdefullt då vi inom sjukhuskolorna arbetar med många väldigt svårt sjuka elever.

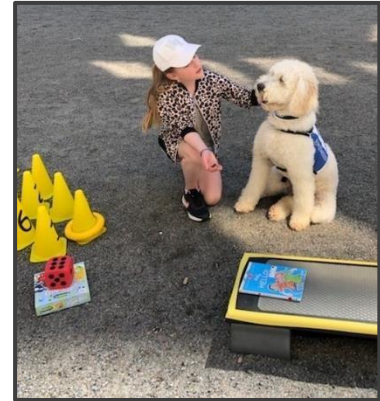
I vårt projekt har vi fokuserat på att ta in sjukhushunden Luna att arbeta med elever som befinner sig en längre tid på sjukhuset (allt ifrån 6 veckor och uppåt). Elevernas vårdnadshavare har varit väldigt positiva till att deras barn/ungdomar har fått möjlighet att träffa Luna. Dels att de har haft något positivt och roligt att se fram emot samtidigt som det har gynnat lärandet under en mycket tuff period i livet. Eleven och Luna har inkluderat vårdnadshavarna i en del av övningarna.

Sedan slutet av februari har sjukhushunden Luna träffat åtta (8) elever i åldersspannet 6–13 år. Hälften av eleverna har fått träffa Luna under flera tillfällen under sin sjukhustid. Vi ser att det är viktigt att eleverna får den här möjligheten till fler träffar för att kunna se framsteg med högre motivation för skolarbetet under sjukhusvistelsen samt att få fram lugnet inför kommande behandlingar. Som vi alla vet, om man är orolig och stressad kan inläringen försämras då tankarna finns på annat håll än på det som ska fokuseras på.

Första träffen mellan eleven och Luna har handlat om att bygga upp ett samarbete mellan elev och hund. Både eleven och Luna ska känna sig trygga med varandra för att kunna arbeta med olika saker. Träffen har handlat om grundläggande övningar: hur man tränar hund, belöningar, olika kontaktövningar, konst och trix, men även grundövningarna sitt, ligg samt sitt kvar. När det gäller konst och trix har det handlat om sådana saker som Luna redan kan, men några av eleverna har även fått prova att lära Luna nya trix. Vi har sett ett härligt samarbete växa fram vid dessa övningar! Att få klappa den mjuka pälsen frisätter oxytocin hos både hunden och eleven och skapar känslomässiga band mellan dem. Forskning har påvisat att beröring sänker blodtrycket, höjer smärttröskeln och sänker stresshormoner. För oss människor är beröring livsviktigt. Utan fysisk närhet kan man inte återhämta sig, dvs kroppen har inte en chans att lagra näring eller läka skador och sjukdomar.

De övriga träffarna med Luna har blivit mer inriktade på skolarbete: matematik, språk och läsning. Att räkna hundgodisbitarna som eleven lägger i "aktivitetsspelet" eller sätter fast i ett träd gör att räknesätten addition och subtraktion används flitigt. Andra matematiska arbeten

har varit att Luna får välja en kon med en siffra, där eleven hämtar konen och skickar Luna att välja en annan kon, och där slutligen eleven får multiplicera siffrorna. Tärningsspel "först till 10": Luna petar på tärningen och får upp ett nummer. Därefter är det elevens tur att rulla tärningen och få sitt nummer. Den som först kommer till 10 vinner.

Sökträning/minnesträning: att placera ut lite godisbitar i olika miljöer och låta Luna leta efter dem. Eleven ska minnas vart alla bitarna ligger. Memory där eleven får placera ut korten och vända sina egna kort. Därefter vänder eleven korten åt Luna som markerat med tassens. Det blir många bitar att hålla i minnet för eleven och mycket skratt!

Lästräning: att sitta ner en stund och läsa för hunden. Lunas närvaro ger en lugnande effekt och bidrar till att läsandet upplevs som något positivt. Luna lyssnar och dömer inte om man läser lite fel. Detta har visat att även svaga läsare vågar komma igång med sin läsning och att läsa högt.

Att ha kul tillsammans med Luna och ibland med elevens vårdnadshavare uppskattas och leder fram till många härliga skratt innan och/eller efter en jobbig behandling. Frisbee-leken är väldigt populär av alla deltagare. Vi räknar högt hur många gånger Luna lyckas ta frisbeen, men även hur elev och vårdnadshavare lyckas förstås.

Vi ser fram emot att fler elever ska få träffa sjukhushunden Luna och i förlängningen den blivande sjukhushunden Liona (9 månader gammal och under grundträning inför kommande uppgifter) och hjälpa elever att tycka lärande är roligt under deras tuffa period i livet. Vid samtliga träffar med elever och Luna finns hundinstruktören med och om möjligt någon lärare från sjukhusskolan. Om inte sjukhusläraren har möjlighet att delta har hundinstruktören fått information om vad eleverna ska jobba med under deras träff med Luna. Uppföljning av träffarna med Luna sker efteråt i klassrummet på sjukhusskolan med kompletterande uppgifter som eleven behöver träna extra på.

OBS! Eleverna och deras vårdnadshavare har gett sin tillåtelse att vi publicerar dessa bilder i SSL-bladet.

Vi är så tacksamma över de medel vi har fått från Prins Gustafs stiftelse och som gjort detta samarbete möjligt mellan Sjukhuskolan och hundförare Nina Cooper S samt barnläkaren Ann Edner som är Lunas och Lionas matte. Vår förhoppning är att efter inskickad dokumentation till stiftelsen i höst kunna förlänga detta samarbete även under nästa läsår 20/21. En tanke är också att kunna presentera lite mer av detta projekt under Rikssymposiet i Uppsala i maj 2021 om Coronapandemin gör det möjligt.

Nina Cooper S

Hundinstruktör, hundpsykolog,
specialsöklärare, hundcoach.
Lyckliga hundar , Värmdö

E-post:

ninalyckligahundar@gmail.com

Agneta Lindh Wennefjord

Sjukhuslärare,
Sjukhuskolan,
Akademiska barnsjukhuset.

E-post:

agneta.lindh.wennefjord@ uppsala.se

SSL-bladet kommer att ha en återkommande punkt – "tillbakablick" där kommer det att publiceras olika intressanta minnen och händelser genom SSL:s alla år. Varmt välkommen att skicka in något trevligt minne du har!

TILLBAKABLICK

Maj 2020

Så började Sveriges Sjukhuslärarförening, SSL.

Undervisning på sjukhus blev en rättighet enligt beslut i riksdagen 1961. "Kungligt cirkulär" gick ut om att "det åligger kommunen att ordna sådan undervisning". I Kalmar var det "Överläkaren på Medicinska barnavdelningen" som våren 1962 påminde kommunens skolstyrelse om deras skyldighet och begärde att kommunen snarast skulle starta undervisning. Dåvarande Skolöverstyrelsen, SÖ, sände ut informationsskrifter och arrangerade några konferenser för de första sjukhuslärarna för att ge stöd under uppbyggnadsskedet.

Jag började arbeta på Sjukhuskolan i mitten av 70-talet och fick äldre kollegor som läromästare. Så småningom var jag den "äldsta" på plats och skulle lära upp nya kollegor. Behovet att få dela erfarenheter från andra sjukhuskolor var enormt, det förstår ni alla som kommit nya till denna udda arbetsplats inom skolvärlden. Jag började fråga efter den typ av fortbildning som mina första kollegor hade fått delta i, skrev ett brev till SÖ och frågade efter fler kurser/fortbildning för sjukhuslärare. I svar från SÖ upplystes jag om att "Skolöverstyrelsen ansvarar inte för sjuksköterskeutbildning" - Nej, jag gjorde inte en felskrivning! Så här svarade SÖ!! Sjukhusundervisning var, 15-20 år efter lagstiftning, en borttappad och glömd verksamhet!! Sjukhusundervisning/-lärare var okända begrepp!

Jag vet inte om det var förtvivlan eller helig ilska som föddes? Nu ringde jag upp SÖ, bad envist att få tala med den som hade ansvar för - eller åtminstone någon kunskap om – sjukhusundervisning. Det närmaste de kunde komma var byrådirektör Karin Grundberg – som hade *skolsköterskor* på

sitt bord. Karin var lyhörd, lätt att prata med, tog sig tid att lyssna, visade empati och förståelse för vårt behov av fortbildning.

"Kuriosa i sammanhanget - men kanske hade detta också sin betydelse för hur samtalet tog sin vändning: Jag reagerade så småningom på Karins västerbottensdialekt (eftersom jag själv är född i Skellefte) och kunde inte låta bli att fråga om hennes rötter. Ganska snart konstaterade vi att hon var god vän med mina föräldrar, hade många gånger varit i vårt hem under gymnasietiden i Skellefteå och hon utbrast: "Men då har jag ju gått och burit på dig!"

Karin tog oss under sina vingar. Ingen annan på SÖ tycktes ju nu ha sjukhusundervisning på sitt bord. Jag beskrev för henne hur lekterapeuterna kontinuerligt möttes till fortbildning och likaså lekotekarierna. Föreningen Svenska Lekoteks, FSL:s *, ordförande Marianne Lindberg fanns i Kalmar, våra vägar korsades ibland, och jag hade genom henne hört att de nästa gång, 1986, skulle mötas på Gotland. Jag gav Karin G. kontaktuppgifter till lekotekariernas ordförande, Marianne, det började en positiv samverkan dem emellan. *Snart kom inbjudan till alla Sveriges sjukhuslärare till utbildningsdagar på pensionat i Tofta på Gotland!*

Så här berättade Marianne i FSL:s, föreningskrift efter att hon och Karin Grundberg hade varit inbjudna och deltagit i SSL:s, rikssymposium i Kalmar fem år senare:

"Karin Grundberg och Marianne Lindberg avslutade symposiet och påminde om starten på Gotland; Då inbjöds sjukhuslärarna på initiativ av Karin Grundberg till lekotekskonferensen med temat: Miljöns betydelse för barns utveckling. Eftersom konferensen på Gotland gick med vinst kunde FSL skänka 10 000 kronor till sjukhuslärares förening. Marianne påpekade att känslan vid symposiet i Kalmar var att sjukhuslärares förening vuxit sig stark under dessa 5 år. Hon hoppades på fortsatt gott samarbete trots att detta nu var Karin Grundbergs sista uppdrag för SÖ."

Att även sjukhuslärarna behövde en yrkesförening hade naturligtvis blivit mycket tydligt under dagarna tillsammans med FSL! Inspiration på nära håll och goda råd från lekotekarier på Tofta Strandbad! Jag själv, som hade deltagit i "koppleriverksamheten" som ledde till denna gemensamma utbildning och konferens, kunde inte delta. Datum var ju redan satt av lekotekarierna, och jag hade just då div. förhinder. Jag lyckades dock göra ett inbrott sista dagen. ***Då var en interimsstyrelse vald, embryot till en förening för sjukhuslärare! Kollegor från Umeå, Västergötland, Stockholmsområdet och Skåne, kreativa och erfarna föreningsmänningar, körde igång – med ett startkapital på 10 000 kr plus lite insamlade "frimärkspengar"! Carin Franklin Feldt, Umeå, blev vår ordförande de första åren medan föreningen "växte sig stark". Året efter, 1987 i Malmö, bildades Sveriges Sjukhuslärares förening, SSL.***

Många år senare, när Marianne Lindberg gästade SSL:s 25-årsjubileum på Öland, delade hon återigen minnen från dagarna i Tofta 1986:

Lekotekariernas arbetsgrupp hade ju beräknat konferensavgiften på enbart lekotekarier och nu kom många sjukhuslärare som också betalade. Utbildningsdagarna skulle gå med vinst och dessutom skulle FSL i fortsättningen få bidrag från SÖ - mycket tack vare den nu påbörjade kontakten med "rätt" byrådirektör. Marianne berättar vidare:

"Det blev en mycket trevlig och lyckad konferens med många bra föreläsningar under två intensiva dagar.

När FSL:s medlemmar samlades till sitt årsmöte träffades sjukhuslärarna för att bilda en interimsstyrelse i ett angränsande rum med Karin Grundberg som tagit sjukhuslärarna till sitt hjärta och kände ansvar för deras fortbildning. Marianne föreslog samtidigt i sin förening att överskottet skulle delas med sjukhuslärares nya förening som säkert behövde ett startbidrag. Detta förslag godkändes av FSL:s medlemmar och meddelades sjukhuslärarna.

När grupperna återsamlades frågade Marianne om den nya interimsstyrelsens ambitioner och fick snabbt svaret: "Vi ska försöka göra lika bra utbildningsdagar som ni har och dessutom ska vi ha lika roligt som ni!" Sjukhuslärarna hade nämligen hört glada skratt från lekotekarierna när de höll årsmöte."

Nu, 25 år efteråt, frågade Marianne om SSL-föreningen kunnat leva upp till sina intentioner - vilket bekräftades av deltagarna.

Fortsätt följa dessa första ambitioner! Jag har i färskt minne det glada, positiva symposiet, i Linköping – så visst lever sjukhuslärarna i SSL fortfarande upp till de första intentionerna!

/ Karin Karlsson, Kalmar, f.d. ordf. i SSL

P.S. Fortsättning följer i senare SSL-blad av någon som deltog vid startdagarna i Tofta.....

* Föreningen Svenska Lekotek, FSL, blev senare Föreningen för specialpedagoger inom habilitering och lekotek,

Välkommen till SSL:s Rikssymposium

i Uppsala den 6–7 maj 2021!

Save the date!

Mer information kommer i SSL-bladet och på
SSL:s hemsida framöver, så håll utkik!

Upplandsmuseet, Kvarnfallet i Fyrisån samt Uppsala Domkyrka.

OBS! Mer information om Rikssymposiet samt ett prel. program kommer att skickas ut till er alla efter vårt styrelsemöte i slutet av augusti.

Med anledning av pågående Coronapandemin inväntar vi Folkhälsomyndighetens råd vad gäller större folksamlingar inför hösten och nästa år, 2021. Vi kommer att hålla oss – och er – kontinuerligt uppdaterade om vad som gäller samt strikt följa deras råd.

SSL:s styrelse och Uppsala-lärarna

Litteraturtips!

Boken vänder sig till studenter på alla nivåer, oavsett om man läser humaniora, teknik, medicin, ekonomi, samhällsvetenskap eller något annat.

Uppföljaren till den populära Plugga smart och lär dig mer!
Extramaterial finns på pluggasmartare.se.

Författare: [Björn Liljeqvist](#)
Upplaga: 1
ISBN: 9789144115658
Utgiven: 2019-06-17
Förlag: [Studentlitteratur AB](#)

Länktips!

Agneta Lindh- Wennefjord tipsar;

Jag var in på sidan "Specialpedagogik" (Läraryrskommitténs digitala tidning) på webben och läste flera intressanta artiklar. Vill gärna tipsa både om <https://www.lararen.se/specialpedagogik> samt om f.d. lärarutbildare Ulla Öbergs matte-blogg <https://www.om-matematik.se/>

Där fanns också en intressant artikel av Mats Myrberg om högläsningens betydelse för barns språkutveckling och fantasi, men som även visar på att den sociala utvecklingen samt metakognitiva förmågor gynnas av högläsning.

<https://www.lararen.se/specialpedagogik/forskning/hoglasningen-ar-tillbaka>

<https://www.lararen.se/specialpedagogik/aktuellt/skolans-uppgift-aratt-utveckla-barns-tankande>

Helén Olsson tipsar;

Trygga möten behöver struktur. Med hjälp av mötescirkeln får alla deltagare möjlighet att förbereda sig inför mötet och kan i förväg få förståelse för hur det går till. Det finns mötescirkelkort att skriva ut eller beställa!

<https://www.uppdragpsyiskhalsa.se/sip/sip-mote/motescirkel/>

Anpassad information om Corona/Covid19 finns här- vill speciellt rekommendera bildstödet för Covid19- provtagning.

<http://www.habilitering.se/om-habilitering/coronaviruset-anpassad-information>

***En riktigt skön och avkopplande
Sommar önskar jag er!***

Bryggan vid Engelftoftabadet i Bönan norr om Gävle.

FOTO: Helén Olsson

På återseende i höst igen!

Jag tacksamt emot era bidrag.

Det behöver inte vara så "stort"; nätverksträffar, utbildningar, länktips, boktips;
allt är av intresse!

Helén Olsson, redaktör för SSL-bladet

Kom ihåg att meddela adressändring! 😊

helen.olsson@regiongavleborg.se